

Modèle CCYC : ©DNE
Nom de famille (naissance) :

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

(Suivi s'il y a lieu, du nom d'usage)

Prénom(s) :

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

N° candidat :

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

N° d'inscription :

--	--	--

(Les numéros figurent sur la convocation.)

Né(e) le :

		/			/				
--	--	---	--	--	---	--	--	--	--

1.1

ÉVALUATIONS COMMUNES

CLASSE : Terminale

EC : EC1 EC2 EC3

VOIE : Générale Technologique Toutes voies (LV)

ENSEIGNEMENT : Polonais

DURÉE DE L'ÉPREUVE : 1h30

Niveaux visés (LV) : LVA **B1-B2** LVB **A2-B1**

CALCULATRICE AUTORISÉE : Oui Non

DICTIONNAIRE AUTORISÉ : Oui Non

Ce sujet contient des parties à rendre par le candidat avec sa copie. De ce fait, il ne peut être dupliqué et doit être imprimé pour chaque candidat afin d'assurer ensuite sa bonne numérisation.

Ce sujet intègre des éléments en couleur. S'il est choisi par l'équipe pédagogique, il est nécessaire que chaque élève dispose d'une impression en couleur.

Ce sujet contient des pièces jointes de type audio ou vidéo qu'il faudra télécharger et diffuser le jour de l'épreuve.

Nombre total de pages : 4

POLONAIS – SUJET 0 (évaluation 2, tronc commun) – EXEMPLE 2

**ÉVALUATION 2 (3e trimestre de première)
Compréhension de l'écrit et expression écrite**

L'ensemble du sujet porte sur l'**axe 1** du programme : **Identités et échanges**

Il s'organise en deux parties :

- 1- **Compréhension de l'écrit (10 points)**
- 2- **Expression écrite (10 points)**

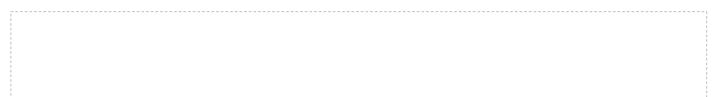
Vous disposez tout d'abord de **cinq minutes** pour prendre connaissance de **l'intégralité** du dossier.
Vous organiserez votre temps (1h30) comme vous le souhaitez pour **rendre compte en polonais** du document écrit et pour **traiter en polonais le sujet d'expression écrite** (partie 2).

1. Compréhension de l'écrit (10 points)

Titre du document : Kultura regionalna a tożsamość. Moje refleksje na temat kultury góralskiej.

Vous rédigez le compte rendu du document en polonais, en prenant appui sur les questions suivantes :

- Kim jest autor artykułu?
- Jakie są specyficzne elementy kultury góralskiej? Czy któryś z nich jest ważniejszy od innych?
- Czy autor artykułu kultywuje góralskie tradycje? Czy robią to też inni?
- Czy dzisiaj w Zakopanem i okolicach wszyscy mówią po góralsku?

Modèle CCYC : ©DNE	
Nom de famille (naissance) : <small>(Suivi s'il y a lieu, du nom d'usage)</small>	
Prénom(s) :	
N° candidat :	N° d'inscription :
 <small>Liberté • Égalité • Fraternité</small> RÉPUBLIQUE FRANÇAISE	<small>(Les numéros figurent sur la convocation.)</small>
Né(e) le :	

1.1

Kultura regionalna a tożsamość. Moje refleksje na temat kultury góralskiej

Chciałbym przybliżyć Wam swoją kulturę, w której wychowali się moi praojcowie oraz poniekąd ja. W pierwszej kolejności chcę przyznać się, że nie płynię we mnie „czysto błękitna” krew góralska, gdyż moja mama- rodowita góralka- wyszła za mąż za tak zwanego „cepra”, czyli popełniła góralski mezalians.

Skąd wzięła się ta kultura? Otóż powstała ona w wyniku połączenia wszystkich kultur krain karpaccich, czyli polskiej, słowackiej, madziarskiej i bałkańskiej. Mimo upływu stuleci, nadal jest żywa i wszechobecna.

Czym się różni od innych kultur? Otóż w odróżnieniu od innych kultur, tutejszy folklor jest bardzo specyficzny, żywy i kolorowy, a tradycje i obyczaje są ciągle przekazywane z pokolenia na pokolenie. Charakterystycznymi cechami Podhala są: gwara, muzyka, taniec, ubiór, zwyczaje, sztuka ludowa i kuchnia.

Gwara góralska, czyli specyficzna mowa, to dialekt języka polskiego połączony z naleciałościami słowackimi i bałkańskimi. Charakteryzuje się ona wymawianiem między innymi: c zamiast cz (cego? cemu?), s zamiast sz (skoła, sumi), z zamiast ź (zeby, zurek), k zamiast ch (kciotek) oraz tym, że akcentuje się pierwszą sylabę. Gwara góralska zachowała również wiele archaizmów staropolskich. Niekiedy, słuchając rdzennego górala, odnosi się wrażenie, że rozmawia się z obcokrajowcem. Bardzo często w gwarze używane są wulgaryzmy, żeby wyolbrzymić jakąś sprawę, co może spotkać się z dezaprobatą słuchacza - cepra.

Nie ma folkloru bez muzyki i tańca. Zespoły regionalne pielęgnują te piękne tradycje i pokazują je na licznych festiwalach. Tańce takie jak „zbójnicki”, „krzesany”, „szarotka”, „drobny” wiodą prym na festiwalach i koncertach muzyki góralskiej. Najbardziej znany jest Międzynarodowy Festiwal Folkloru Ziemi Górskich, który co roku odbywa się właśnie w Zakopanem. Do muzyki używa się głównie trzech skrzypiec (prym oraz dwóch secund), basów, piszczałek i kozy (dudy). W śpiewie możemy odnaleźć całą gamę uczuć i odczuć: radość, smutek, wspomnienie dawnych czasów, zadumę, dowcip. Jest on bardzo trudny do naśladowania, gdyż są bardzo wysokie tony dla „pierwszego głosu” (najczęściej to jedna osoba) i bardzo niskie dla reszty chóru, drugiego głosu”.

Charakterystyczną cechą Podhalań jest też strój, który jest wkładany tylko w uroczystości kościelne lub rodzinne. Mężczyźni noszą jasne, obcisłe, wełniane spodnie tzw. „bukowe portki”, które posiadają kolorowe hafty (parzenice) w okolicy bioder i kostek, do tego lniana, biała, haftowana koszula, pas i skórzany serdak. Na głowie obowiązkowo kapelusz z okrągłym rondem, a na nogach skórzane buty

obwiązane rzemykami, czyli kierpce. Dumą każdego górala jest spinka pod szyją, najczęściej srebrna, z elementami koralu, a dla kawalera jeszcze orle pióro-symbol wolności- wepchnięte za kapelusz. Strój kobiecy to biała, haftowana koszula, halka, kierpce, kolorowa spódnica w kwiaty, chusta na ramionach, gorset wyszywany cekinami i przeplatany wstążką oraz korale.

Ja identyfikuję się z tym regionem i próbuję nadal pielęgnować i podtrzymywać tradycje góralskie w swoim domu i rodzinie. Często na lekcjach mówię swoim wychowankom o tym, że warto podtrzymywać „stare zwyki”, ponieważ mamy przepiękną, barwną i niepowtarzalną kulturę. Najśmieszniejsze jest to, że coraz trudniej znaleźć prawdziwego górala w Zakopanem. Tam, to teraz na ulicy słychać czysto polskie „ą” i „ę”. Młodzi wypierają się swoich korzeni. Twierdzą, że góralszczyzna jest już niemodna, że nastały inne czasy, w których nowoczesność zastępuje tradycyjność. Jednak na wsiach nadal słychać znajomą gwarę i muzykę, w której słychać szum górskiego potoku, śpiew ptaków i echo wiatru halnego.

<http://cojawiem.pl/pl/articles/6736-kultura-regionalna-a-tozsamosc-moje-refleksje-na-temat-wybranego-regionu-swiata-polski-kultura-goralska-podhalanska>

2. Expression écrite (10 points)

Proszę odpowiedzieć po polsku na **jedno** z dwóch pytań (minimum 100 słów).

Temat A :

Czy myślisz, że w dzisiejszym świecie łatwo kultywować swój dialekt, swój folklor, swoje obyczaje?

LUB

Temat B :

Z jaką grupą ludzi się identyfikujesz ? Co różni was od innych grup?

